

ת נ " ד

לעולים חדשים

על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון — (20x2) — 40 נקודות

פרק שני — (20x3) — 60 נקודות

סה"כ — 100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.

מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.

(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתוב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטיטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טייטה" בראש כל עמוד טייטה. רישום טייטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון — ראשית (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

1. קרא בראשית, ג', 22-24.

כב וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמָּנוּ לָדַעַת טוֹב
וְרָע וְעַתָּה וּפֶן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
לְעֹלָם: וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְיָ אֱלֹהִים מִגֶּן־עֵדֶן לְעַבְדֹּת אֶת־הָאֲדָמָה
כד אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: וַיִּגְדֵּשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֶן־עֵדֶן
אֶת־הַכְּרָבִים וְיָאת לַהֵט הַחֶרֶב הַמַּתֵּה־פֶקֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דֶּרֶךְ
עֵץ הַחַיִּים:

א. (1) על פי הקטע שלפניך, ציין סיבה אחת לגירוש האדם מגן העדן. בסס את דבריך

על הכתוב. (5 נקודות)

(2) על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים שהתנהגות האל מעידה על רצונו לשמור על מעמד

של אל יחיד. הסבר טענה זו, ובסס אותה על הכתוב. (8 נקודות)

ב. לדעתך, מדוע בפסוק 23 מוזכרים הייעוד (התפקיד) של האדם ובריאתו מן האדמה?

(7 נקודות)

/המשך בעמוד 3/

שים לב:
המשך הבחינה בעמוד 4

א ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים
 עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו
 ב בהתודע יוסף אל-אחיו: ויתן את-קלו בבכי וישמעו מצרים
 ג וישמע בית פרעה: ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד
 ד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר
 יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי וגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
 ה אשר-מכרתם אתי מצרימה: ועתה ואל-תעצבו ואל-יחל
 בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
 ו לפניכם: כִּי־זָה שְׁנַת־הָרֶעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים
 ז אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ וְקָצִיר: וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
 ח שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ועתה לא-אתם
 שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימיני לאב לפרעה ולאדון
 ט לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים: מהרו ועלו אל-אבי
 וּאִמְרָתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לָאֲדוֹן לְכָל־
 י מִצְרַיִם רְדָה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד: וישבת בארץ-גֶּשֶׁן והיית קרוב
 יא אלי אתה ובניך ובני בְּנֵיךְ וְצִאֲנֶךָ וּבָקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ:
 יב וּכְלִבְלִיתִי אִתְּךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמִשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן־תָּמוּת אַתָּה
 יג וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
 כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם: והגדתם לאבי את-כל-כבודי בְּמִצְרַיִם
 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רָאִיתֶם וּמַהֲרַתֶּם וְהוֹרְדַתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה:
 יד וּפַל עַל־צֹאֲרֵי בְנֵימִן־אֲחִיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִן בָּכָה עַל־צֹאֲרָיו:
 טו וַיִּנָּשֶׁק לְכָל־אֲחִיו וַיִּבֶךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֲחִיו אִתּוֹ:
 טז וַהֲקֵל נִשְׁמָע בֵּית פְּרֹעֶה לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי
 פְּרֹעֶה וּבְעֵינֵי עַבְדּוֹ:

א. קרא פסוקים 3-13 בקטע שלפניך.

(1) בפסוק 3 נאמר שאחיו של יוסף נבהלו לאחר שהוא גילה להם את זהותו.

מדברי יוסף שבפסוקים 5-13 אפשר להסיק מה הן הסיבות לבהלה של האחים.

על פי הפסוקים, הסבר שתי סיבות לבהלה של האחים. בסס את דבריך על הכתוב.

(6 נקודות)

(2) על פי פסוקים 4-8, יש הטוענים כי ההסבר של יוסף נועד להרגיע את האחים.

הסבר טענה זו, ובסס אותה על הכתוב. (5 נקודות)

ב. קרא פסוקים 9-15 בקטע שלפניך.

כתוב מהי ההצעה שביקש יוסף מאחיו למסור ליעקב אביהם, והסבר שני נימוקים של יוסף

שנועדו לשכנע את אביו לקבל את ההצעה. (9 נקודות)

/המשך בעמוד 6/

טו וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 טז וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה הָרֹם אֶת-מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הֵימָּם וּבִקְעָהוּ
 יז וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה: וְאִנִּי הִנְנִי מַחֲזִיק אֶת-
 לב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְרָדָה בַּפְּרָעָה וּבְכָל-חֵילוֹ
 יח בָּרַכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי ה' בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרָעָה
 יט בָּרַכְבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶאךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
 כ יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד
 כ מאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
 כא וַיְהִי הָעֲנָן וַהֲחֹשֶׁךְ וַיֹּאֲר אֶת-הַלֵּילָה וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה
 כב כָּל-הַלֵּילָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּם וַיִּלָּךְ ה' אֶת-
 כג הָיָם בְּרוֹחַ קָדִים עֹזָה כָּל-הַלֵּילָה וַיִּשָּׁם אֶת-הַיָּם לַחֲרֹבָה
 כד וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה וְהַמַּיִם
 כה לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
 כו כָּל סוֹם פְּרָעָה רָכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל-תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶת
 כז הַבֶּקָר וַיִּשְׁקֹף ה' אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וְעָנָן
 כח וַיִּהְיֶה אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֵת אַפִּן מִרְפַּבְּתָיו וַיִּנְהַגְהוּ
 כט בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי ה' נִלְחַם
 לד לָהֶם בְּמִצְרַיִם:

טו וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הֵימָּם וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם
 טז עַל-מִצְרַיִם עַל-רָכְבוֹ וְעַל-פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּם
 יז וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֶּקָר לֵאמֹתָּנָו וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר
 כח ה' אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרָכָב
 כט וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא-
 ל נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
 ל וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּוֹשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא
 לא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-
 שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-ה' וַיֹּאמִינוּ בִּה' וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ:

א. (1) על פי הקטע שלפניך, הבא שתי דוגמאות לפעולות של האל ביציאת מצרים,

והסבר את הדוגמאות. (6 נקודות)

(2) קרא גם יהושע, ב', 9-11.

הפעולות של ה' ביציאת מצרים היו ידועות לעמי הסביבה והשפיעו עליהם.

בסס את שתי הקביעות האלה על יהושע, ב', 9-11. הסבר את דבריך.

(6 נקודות)

ב. בהגדה של פסח נאמר: "ויוצֵאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרֵע נטויה" (דברים, כ"ו, 8).

באמצעות השימוש "ביד החזקה" השיג האל שתי מטרות: האחת נוגעת למצרים והאחרת נוגעת לעם ישראל.

(1) על פי פסוק 18 ופסוק 25, מהי המטרה הנוגעת למצרים שהשיג ה'? (4 נקודות)

(2) על פי פסוק 31, מהי המטרה הנוגעת לעם ישראל שהשיג ה'? (4 נקודות)

פרק שני — עם וארצו (60 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה — 20 נקודות).

4. קרא שמואל א, כ"ח, 3-15.

ג וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרֶמָה וּבְעִירוֹ
ד וּשְׁאֹל הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיָּדְעָנִים מִהָאָרֶץ: וַיִּקְבְּצוּ
ה פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנֵם וַיִּקְבֹּץ שְׁאֹל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבָּעַ: וַיֵּרָא שְׁאֹל אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחֲרֹד
ו לִבּוֹ מְאֹד: וַיִּשְׁאַל שְׁאֹל בַּה' וְלֹא עָנָהוּ ה'. גַּם בַּחֲלָמוֹת
ז גַּם בְּאוֹרִים גַּם בַּנְּבִיאִים: וַיֹּאמֶר שְׁאֹל לַעֲבָדִיו בִּקְשׁוּ-לִי אֵשֶׁת
ח בַּעֲלַת-אוֹב וְאֹלֶכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁהּ-בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו
הִנֵּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת-אוֹב בַּעֲיֵן דָּוִד: וַיִּתְחַפֵּשׂ שְׁאֹל וַיִּלְבֹּשׁ
בְּגָדִים אַחֲרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה
ט לַיְלָה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי-נָא לִי בְּאוֹב וְהָעִלִּי לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר
י אֱלֹהֶיךָ: וְהָאִשָּׁה הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אֵתָה יִדְעָתָ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה
יא שְׁאֹל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיָּדְעָנִים מִן-הָאָרֶץ
יב וְלָמָּה אֵתָה מִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לְהַמִּיתֵנִי: וַיִּשָּׁבַע לָהּ שְׁאֹל
יג בַּה' לֵאמֹר חִי-ה' אֲסִי-יִקְרָךְ עוֹן בְּדַבַּר הַזֶּה: וְהָאִשָּׁה
יד הָאִשָּׁה אֶת-מִי אֶעֱלֶה-לָךְ וַיֹּאמֶר אֶת-שְׁמוּאֵל הָעִלִּי-לִי:
טו וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת-שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
טז אֶל-שְׁאֹל לֵאמֹר לָמָּה רָמִיתֵנִי וְאֵתָה שְׁאֹל: וַיֹּאמֶר לָהּ
יז הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וְהָאִשָּׁה הָאִשָּׁה אֶל-שְׁאֹל
יח אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר לָהּ מִה-תֹּאדָרוּ וְהָאִשָּׁה
יט אִישׁ זָקֵן עֹלָה וְהוּא עֹטָה מַעִיל וַיִּדַּע שְׁאֹל כִּי-שְׁמוּאֵל הוּא
כ וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
כא אֶל-שְׁאֹל לָמָּה הִרְגִּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אוֹתִי וַיֹּאמֶר שְׁאֹל צַד־לִי
כב מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים וּלְחָמִים בִּי וְאֵלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד
כג גַּם בִּיַּד הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לָךְ לְהוֹדִיעָנִי מִה
כד אֲעֹשֶׂה:

- א.** על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים כי שאול הוא מלך הנוהג באחריות כלפי עמו.
הבא מן הקטע שלפניך דוגמה אחת לביסוס טענה זו, והסבר דוגמה זו. (10 נקודות)
- ב.** על פי הקטע שלפניך, יש הטוענים כי שאול מוצג באופן נלעג (מגוחך).
הבא דוגמה אחת לביסוס טענה זו, והסבר דוגמה זו. (10 נקודות)

/המשך בעמוד 10/

א וַיְהִי כִּי-יָשָׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַה' הִנִּיחַ
 ב לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אִיבָיו: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נָתָן הֲנִכִּיא דָּאֵה נָא
 אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲדָרִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הִירֵיעָה:
 ג וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר פִּלְבֶּכְךָ לָךְ עָשָׂה כִּי ה'
 ד עִמָּךְ: וַיְהִי פִּלְיָלָה הַהוּא וַיְהִי
 ה דְּבַר-ה' אֶל-נָתָן לֵאמֹר: לָךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-עַבְדִּי אֶל-דָּוִד
 ו' כֹּה אָמַר ה' הֲאֵתָה תִּבְנֶה-לִּי בַּיִת לְשֹׁכְתִי: כִּי לֹא יֹשְׁבְתִי
 בְּבַיִת לְמִוִּם הָעֹלָתִי אֶת-פְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצֹרִים וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
 ז וְאֵהִי מֵתְהַלֵּךְ בָּאֵהָל וּבְמִשְׁכָּן: בְּכֹל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדָּבָר דִּפְרַתִּי אֶת-אֲחֹה שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 ח צִוִּיתִי לְרֵעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְמָה לֹא-בִנִיתֶם
 לִי בַּיִת אֲדָרִים: וְעַתָּה כֹּה-תֹאמַר לְעַבְדִּי דָּוִד כֹּה אָמַר ה'
 ט צְבָאוֹת אֲנִי לִקְחָתִיךָ מִן-הַנָּחַל מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן לְהִיּוֹת נֶגִיד עַל-
 עַמִּי עַל-יִשְׂרָאֵל: וְאֵהִי עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֶכְתָּ וְאִכְרַתָּה
 י אֶת-כָּל-אִיבֶיךָ מִפְּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים
 י אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: וְשָׁמְתִי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִסְתַּעְתִּיו וְשָׁכַן
 יא תַּחְתָּיו וְלֹא יִדְּגוּ עוֹד וְלֹא-יִסִּיפוּ בְנֵי-עוֹלָה לַעֲנֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר
 יב בְּרֵאשׁוֹנָה: וּלְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל
 וְהִנֵּחַתִּי לָךְ מִכָּל-אִיבֶיךָ וְהִגִּיד לָךְ ה' כִּי-בַיִת יַעֲשֶׂה-לָּךְ
 יג ה': כִּי וַיִּמְלֹאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימֹתִי אֶת-
 יד זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּנֹתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ: הוּא
 טו יִבְנֶה-בַּיִת לְשְׁמִי וְכִנֵּנְתִּי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד-עוֹלָם: אֲנִי
 טז אֵהִי-לּוֹ לֵאבִי וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהֻעוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו
 ז' בִּשְׁבֹט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם: וְחֹסְדִי לֹא-יִסּוּר מִמֶּנּוּ כֹּאֲשֶׁר
 ח' הִסְרֹתִי מֵעַם שָׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: וְנֶאֱמַר בֵּיתְךָ
 ט' וּמִמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם לִפְנֶיךָ כִּסֵּאךָ יִהְיֶה נִכּוֹן עַד-עוֹלָם: בְּכֹל
 י' הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּבְכָל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה כֵּן דְּבַר נָתָן אֶל-דָּוִד:

א. (1) על פי פסוקים 1-2 ופסוק 5, כתוב מהי הבקשה של דוד, והסבר מהי הסיבה לבקשה.
(3 נקודות).

(2) קרא פסוקים 11-13 בקטע שלפניך.

ה' מבטיח לדוד כמה הבטחות בתגובה על בקשתו.

כתוב הבטחה אחת, על פי פסוקים 11-12 והבטחה אחת, על פי פסוק 13, והסבר אם אחת מן ההבטחות אלה עונה על בקשתו של דוד שציינת בתת-סעיף (1).
(7 נקודות)

ב. (1) למילה בית המזכרת בקטע שלפניך יש כמה משמעויות.

מהי משמעות המילה בית, על פי פסוק 2, ומהי משמעותה, על פי פסוק 16?
(4 נקודות)

(2) קרא פסוק 16 בקטע שלפניך וגם **מלכים א**, י"א, 38.

מהו ההבדל בין ההבטחה של ה' לדוד ובין ההבטחה של ה' לירבעם? הסבר.
(6 נקודות)

טז אִז תִּבְאֵנָה
 יז שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 יח הָאֶחָת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבֵית אָחִיד וְאֶלֶד
 יט עִמָּה בְּבֵית: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לִלְדֹתֶי וַתֵּלֶד גֶּם־הָאִשָּׁה
 כ הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ יַחֲדוּ אִין־זֹר אֲתָנּוּ בְּבֵית זֹלָתִי שְׁתֵּים־אֲנַחְנוּ
 כא בְּבֵית: וּמֵת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו: וַתִּקֶּם
 כב בַּתּוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנִי מֵאֲצָלִי וַאֲמַתְךָ יֹשֶׁנָּה וַתִּשְׁכְּבֵיבָהּ
 כג בַּחֲקִיקָה וְאֶת־בְּנָה הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בַּחֲקִיקִי: וְאִקֶּם בְּבִקּוֹר
 כד לַהֲיֵינִק אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וַאֲתַבּוֹנֵן אֵלָיו בְּבִקּוֹר וְהִנֵּה לֹא־
 כה הִיָּה בְנִי אֲשֶׁר יִלְדָתִי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִּי בְנִי הָחִי
 כו וּבִנְךָ הַמֵּת וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי הָחִי וַתִּדְבַּרְנָה
 כז לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אָמַרְתָּ זֶה־בְּנִי הָחִי וּבִנְךָ הַמֵּת
 כח וְזֹאת אָמַרְתָּ לֹא כִּי בִנְךָ הַמֵּת וּבְנִי הָחִי: וַיֹּאמֶר
 כט הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לו גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי לִשְׁנַיִם וַתִּגְזְרוּ אֶת־הַחֲצִי לָאֶחָת וְאֶת־
 לו הַחֲצִי לָאֶחָת: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָה הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ בִּי־
 לז נִכְמְרוּ רַחֲמֵיָהּ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר וּבִי אֲדֹנִי תִּגְזַלְהָ אֶת־הַיֶּלֶד
 לח הָחִי וְהַמֵּת אֶל־תִּמְיִיתָהּ וְזֹאת אָמַרְתָּ גֶם־לִי גֶם־לָךְ לֹא יִהְיֶה
 לט גִּזְרוּ: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּגְזַלְהָ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֵּת לֹא
 סז תִּמְיִיתָהּ הִיא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר
 שִׁפֵּט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמָת אֱלֹהִים
 בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט:

א. קרא פסוקים 16-23 בקטע שלפניך.

ההכרעה (ההחלטה) במשפט המתואר בפסוקים שקראת הייתה קשה מכמה סיבות.
הצג סיבה אחת לקושי של שלמה המלך להכריע בין שתי הנשים. בסס את דבריך על הכתוב.
(6 נקודות)

ב. (1) על פי פסוקים 24-27, שלמה צפה את התגובה של האם האמתית.
הסבר כיצד קביעה זו באה לידי ביטוי בפסק הדין של שלמה. בסס את דבריך על
הכתוב. (8 נקודות)

(2) על פי פסוק 28, לשלמה המלך הייתה חוכמה אלוהית לעשות משפט.
לדעתך, האם ניהל שלמה את המשפט בחוכמה? נמק את דבריך.
(6 נקודות)

/המשך בעמוד 14/

7. קרא ישעיה, ב', 1-4.

א
הַדְּבַר אֲשֶׁר חָזָה
ב יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּן עַל-יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם: וְהִיא בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים נִלְוֶן יִהְיֶה הָרַבִּית הַבְּרָאשׁ הַהֲרִים וְנִשְׂא מִגְבָּעוֹת
ג וְנִהְיוּ אֲלֵיו פִּל־הַגּוֹיִם: וְהִלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה
אֶל-הָרֶ-הַבְּרָאשׁ אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיּוֹרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָּה
ד בְּאַחֲרֵיתוֹ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹדָה וּדְבַר-הַמִּירוּשָׁלַם: וְשָׁפַט
בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לַעַמִּים רַבִּים וְכָתַתּוּ חֲרָבוֹתָם לְאֵתִים
וְחִמְתוּתֵיהֶם לְמִזְמוֹת לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי חֶרֶב וְלֹא-יִלְמְדוּ
עוֹד מִלְחָמָה:

א. במעמד הר סיני הבטיח ה' לעם ישראל: "והייתם לי סגלה מכל העמים... ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות, י"ט, 5-6).

על פי פסוקים 1-3 בקטע שלפניך, האם לדעתך תוגשם ההבטחה של ה' לעם ישראל?
 נמק את דעתך. (8 נקודות)

ב. בפסוק 4 בקטע שלפניך מוזכרים כלי נשק.

(1) מה יהיה התפקיד של כלי הנשק באחרית הימים? (6 נקודות)

(2) קרא פסוקים 3-4 בקטע שלפניך.

על פי כל אחד מן הפסוקים, הסבר מה יגרום לשינוי בתפקיד של כלי הנשק.

(6 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך